

от двете страни. Самата корона бе обсипана с бисери и каланти. Иоан Асен държеше в дясната си ръка модела на църквата, като го придържаше с лявата. Очите му бяха смирено издигнати към небето, сякаш поднасяха Богу някакъв дар. Косите му падаха с леки къдри до раменете. Лицето му бе бледо и съсредоточено в набожно вдъхновение. Десният му крак стъпяше на червена възглавничка.

Царица Анна бе изобразена в багреница от морав пурпур със златиста наметка, извезана в бисерни кръгове. Както багреницата, тъй и наметката бяха обточени със същите сърмени ивици както на царя, украсени със скъпи камъни. Короната ѝ бе висока, многостенна, обсипана с бисер, сложена връз тънко кръжило от рубини и изумруди. Изпод короната излизаше прозрачно було, което леко обвиваше долната част на лицето ѝ, минаваше под брадата, след това се навиваше няколко пъти около врата. Очите на царицата бяха сведени към църквата, която държеше ктиторът. Едната ѝ ръка сочеше модела, другата беше притисната в смирено движение към сърцето.

От двете им страни бяха застанали чинно Петър и Елена. Петър бе зографисан в къса червена руба с изрязани отвори, през които се препъхваха сините ръкави на скъпа аксамитена туника. На главата му имаше червена шапка, обкръжена с тънка ивица зирдавена кожа. Зелена мантия бе праметната през едното му рамо. В кръста бе пристегнат със сърмен пояс. Сините му очи, които напомняха толкова много Калояновите, гледаха смело напред. Елена имаше дълъг тъмносин чукман, от който се подаваха ситно извезаните с бисер, сърма и червена свила ръкави на бялата копринена риза. Сърмена кордела с бисерно извезана изивица на челото, бе прибрала хубавите ѝ дебели плитки.

Царят разгледа с голямо задоволство чудните шарки, похвали майстора и помощниците му, влезе вътре в църквата. Дълго той спира през ласнат взор в прекрасните стенописи, които вече напълно завършени израстваха из стените сякаш живи. Там бе Успението на Богородица, там бе Светата Троица, седнала край трапеза, покрита с бяла ленена